

войникъ не изпълни задълженията къмъ отечеството си, както трѣбва, той ще стане лошъ, но ако изпълни задълженията си както трѣбва, той ще стане добъръ. Ако единъ учителъ изпълни задълженията си къмъ гимназията тѣй, както ги изискватъ отъ него, той е отличенъ, благороденъ човѣкъ, но ако не ги изпълни, той е лошъ човѣкъ. Ако единъ свещеникъ изпълни задълженията си къмъ църквата тѣй, както тя ги изисква, ще кажатъ че той е отличенъ свещеникъ, но ако не изпълни задълженията си къмъ църквата, той е лошъ човѣкъ. Тѣй както мисли църквата, мѣрдавна ли е тя? Коя е сжщината, по която ние трѣбва да мислимъ? Този, който убива другитѣ, за него е добръ, но когато не го убиватъ, лошо е. Защо когато нѣкое лошо дѣйствиe се върши по отношение на другитѣ, ние го намираме за добро, а когато сжщото дѣйствиe се обърне по отношение насъ, ние не го одобряваме?

Слѣдователно, въ свѣта има друга една норма, по която ние трѣбва да живѣемъ. Тя изисква да живѣемъ споредъ Божествения животъ. Запримѣръ, седятъ двама души, разговарятъ се и единиятъ отъ тѣхъ казва на другия: ама ти не ме разбирашъ. Питамъ: могатъ ли да се разговарятъ двама души, които не се разбиратъ? Нѣкой говори, иска да ме убѣди да повѣрвамъ въ нѣщо въ което не вѣрвамъ. Казва ми 5 по 5 е равно на 25. Е, какъ мога да вѣрвамъ въ това? Какъ мога да вѣрвамъ, че ти, който седишъ предъ нѣколко огледала и ми показвашъ едно отъ отраженията въ тия огледала, си друго нѣщо отъ това, което представлявашъ въ действителность? Нѣкой казва: ами